

[Palle Simonsen]

liges udgifter, at vi er nødsaget til at gøre forsøget.

Når det nu bliver sagt fra hr. Jens Møllers side og fra også andre partier og fra finansministerens side, at det er asocialt, og det er urealistisk osv., vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi fremsatte første gang en spareplan i forbindelse med finanslovsforslaget for ca. 5 år siden. Den var også på 4 mia kr. Da blev der sagt nøjagtig det samme fra samtlige folketingets partier, men hvad skete der? De fleste af de ændringsforslag, der var indeholdt i denne spareplan, er i virkeligheden ført ud i livet under det, som man kaldte den smalle SV-regering, da man gennemførte en række nedskæringer på finanslovsforslaget. Det kan altså lade sig gøre, og jeg føler mig overbevist om, at der skal nok blive brug for dem på et tidspunkt.

Steen Folke (VS):

Jeg glemte at nævne vores holdning til et af regeringens ændringsforslag, nemlig vedrørende efterlønnen, som vi ikke stemte for, da det var til afstemning. Faktisk har vi kritiseret den efterlønsordning meget kraftigt, og den kritik fastholder vi. Der er ikke nogen som helst ændringer heri, men vi vil gerne stemme for, at det beløb bevilges, som er sat af på finanslovsforslaget til at opfylde ordningen, når nu den er vedtaget. Vi vil altså arbejde for og havde foretrukket en anden og bedre ordning. Det er det ikke blevet til, og vi vil ikke på nogen måde stemme imod, at der bevilges beløb til det.

Jeg ville egentlig gerne høre bare en antydning af socialdemokratisk argumentation for, at man vil afvise vores tre små ændringsforslag. Hverken hr. Camre eller finansministeren har anført skygge af argumentation. Det synes jeg måske man lige kunne antyde.

Jeg ville også være interesseret i at høre SFs holdning til VS' ændringsforslag. I første runde sagde hr. Alfred Andersen, at det ville han komme tilbage til i anden runde, så jeg hørte spændt efter i anden runde, men dér kom heller ikke noget om det. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er mest spændt på at høre om SFs stilling til vores ændringsforslag om forhøjet støtte til befrielsesbevægelser. Af uransagelige grunde har SF ikke tidligere villet stemme for dette forslag. Jeg håber stadig på, at det kan ændre sig på et eller andet

tidspunkt, men jeg ville meget gerne høre, om SF faktisk i år agter at stemme for dette ændringsforslag, og hvordan man i det hele taget stiller sig til VS' ændringsforslag.

Dernæst vil jeg sige et par ord til DKP. Hr. Kaj Hansen sagde: »VS har intet alternativ« eller noget i den retning. Jeg vil gerne sige dertil, at vi vil ikke bilde arbejderklassen eller for den sags skyld nogen som helst andre ind, at alternativet er parlamentarisk. Det er det, vi mener DKP lægger op til med den måde, man fører sig frem omkring finanslovsforslaget. Det er noget vrøvl, at VS ikke har noget alternativ. Vi har også fremlagt en beskæftigelsesplan, der sådan set var ret omfattende. Det er rigtigt, at det kun er dele af den, vi har fremsat som forslag herinde, og deri ligger givetvis en anden vurdering af folketinget end den, som DKP har. Der er ingen tvivl om, at vi ser forskelligt på det parlamentariske arbejde. Vi mener, at den afgørende kamp er den, der foregår udenfor, rundt omkring i samfundet; den kan man støtte herindefra, men det gør man ikke ved at bilde nogen ind, at der er et parlamentarisk alternativ, og slet ikke at dette parlamentariske alternativ er et skridt på vej mod socialismen.

Fru Tove Jørgensen sluttede med at argumentere over for VS med, at vi måske forestillede os, at man med 5 stemmer herinde skulle kunne ændre samfundet. Nej, det er lige præcis det, vi ikke forestiller os, og det vil vi ikke bilde nogen andre ind, heller ikke selv om der kom en større stemmestyrke bag. Vi vil blive ved med at insistere på, at det er ikke her, den egentlige magt ligger, og slet ikke magten til at ændre samfundet, til at revolutionere det.

Jeg venter med spænding på arbejdsministerens svar på det meget klare spørgsmål, jeg stillede.

Til sidst vil jeg sige et par ord til finansministeren. Finansministeren omtalte, at jeg i min argumentation omkring den finanspolitiske stramning havde taget et medlem af folketinget til vidne. Finansministeren undlod diskret at nævne nogen navne i den forbindelse. Det kan jeg da også godt lade være med i anden omgang. Men jeg vil godt sige, at det var ikke noget helt tilfældigt medlem af folketinget, jeg havde taget til vidne, det var faktisk en tidligere socialdemokratisk finansminister, hvis udtalelser jeg henviste til.